

Teresa Jemczura

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

Współdziałanie Raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w przestrzeni lokalnej

Streszczenie

Celem artykułu jest zaprezentowanie działań podejmowanych przez raciborską Uczelnię – jako instytucję bezpośrednio wpływającą na jakość życia w przestrzeni lokalnej.

Ową przestrzeń - dla autorki - stanowi zarówno Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa – jako Miejsce w swojej misji i przydatności społecznej jak i przestrzeń rozumianą jako „miejsce” - w którym funkcjonuje Uczelnia.

Płaszczyzny wzajemnej współpracy Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej są wielowątkowe i wieloaspektowe, z uwagi jednak na problematykę opracowania, dokonano swego rodzaju kategoryzacji obszarów współdziałania w kontekście współpracy z ogniwami samorządu terytorialnego, instytucjami samorządowymi, edukacyjnymi.

Odniesiono się również do szerszej interpretacji pojęcia lokalizm – (Euro-region Silesia) i jego znaczenia dla społeczności i Uczelni.

Słowa kluczowe: uczelnia jako miejsce, współpraca uczelni z samorządami, uczelnia w przestrzeni lokalnej

Podjmując charakterystykę problematyki zawartej w nagłówku opracowania odniosę się do słów kluczy w nim zawartych, w celu określenia istoty podjętego wątku proponuję odnieść się do swego rodzaju umiejscowienia Uczelni w owej przestrzeni lokalnej.

Czym jest bowiem lokalność?

Lokalność musi być rozpatrywana w kontekście szerszych układów przestrzenno – społecznych. Jak pisze M. Malikowski: „Miejsce – przestrzeń lokalna – to przestrzeń określona konkretnie, mająca swoją nazwę i przez codzienne obcowanie – oswojona. Ta oswojona „uczłowieczona przestrzeń” nazywana miejscem, jest zamieszkiwana przez społeczność, która ma swoją własną tradycję ukształtowaną w powiązaniu z tą przestrzenią”¹. Podobne stanowisko zajmuje Maria Mendel, podkreślając, że miejsce – to tam gdzie jesteśmy, gdzie toczy się nasze życie, gdzie postrzegamy i definiujemy siebie, a także to ta przestrzeń, która może być swego rodzaju nośnikiem postępu bądź regresu, ubogacąc (bądź nie) jednostkowe albo społeczne biografie².

¹ M. Malikowski, *Lokalność* [W:] *Encyklopedia Socjologii*, red. Z. Bokszański i in., tom 2., s. 134, Wyd. Oficyna Naukowa, Warszawa 1999.

² M. Mendel, *Pedagogika miejsca i animacja na miejsca wrażliwe* [W:], *Pedagogika miejsca* red. M. Mendel, Wyd. Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu, Wrocław 2006, s. 23.

Prezentując tę cytowaną tezę, autorka przywołuje pogląd – D. Gruenwalda „miejsca są tym czym czynią je ludzie (...) i dlatego przede wszystkim należy je rozumieć jako artefakt kulturowy o prymarnym charakterze”³ oraz stanowisko M. Szczepańskiego, że „przestrzeń stoi otworem, sugeruje przyszłość i zachęca do działania”⁴.

Rolę miejsca dostrzega również A. Karwińska w opracowaniu dotyczącym społeczności lokalnej, pisząc: społeczność lokalną z perspektywy struktur mezo społecznych można ujmować jako miejsce, w którym jednostka najwcześniej i najczęściej styka się z szerszym kontekstem społecznym, różnymi instytucjami oraz zasadami współżycia społecznego⁵.

Lokalność staje się dzisiaj ważna, to w jej stronę rejestrujemy obecnie wyraźny zwrot, co podkreśla również Tomasz Szkudlarek „w zakresie szczegółów związanych z wszelkimi możliwymi miejscami na świecie zaczyna nas obchodzić coraz częściej właściwie tylko szczegół miejsca własnego. To redukcja mozaiki do elementu, holograficzna koncentracja świata do jednego punktu na mapie”⁶. Zaprezentowane stanowisko wydaje się nie być całkowicie zgodne ze stanowiskami teoretycznymi w odniesieniu do społeczności lokalnych – mam przykładowo na myśli: teorię zaćmienia czy teorię społeczeństwa bezlokalnego – ale zasadnym wydaje się stwierdzenie, że przestrzeń lokalna, może, powinna i najczęściej stanowi swego rodzaju punkt odniesienia dla wszelkich ludzkich działań, aktywizujących i kształcących, kreujących rzeczywistość, a poprzez to – i miejsce kreuje nas.

Jaką rolę pełni miejsce?

Niewątpliwie nabiera ono obecnie większego znaczenia dla człowieka w różnych sferach jego funkcjonowania: w sferze ekonomicznej, edukacyjnej, społecznej, kulturowej i w związku z tym, wszyscy ci, którzy „zajmują” ową przestrzeń lokalną winni odznaczać się pewnym stopniem odpowiedzialności za jej wizerunek i kreację.

Biorąc pod uwagę zakres tematyczny opracowania można dokonać swego rodzaju kategoryzacji:

- Uczelnia jako Miejsce
- przestrzeń lokalna jako Miejsce

a więc treść zostanie zaprezentowana jako charakterystyka Miejsca w Miejscu.

³ M. Mendel..., s. 23.

⁴ Tamże, s. 21.

⁵ A. Karwińska, *Wspólnoty. Społeczność lokalna. Grupy etniczne* [W:] *Odkrywanie Socjologii. Podręcznik dla ekonomistów*, Wyd. Naukowe PWN, W-wa 2007, s. 118.

⁶ T. Szkudlarek, *Miejsce, przemieszczenie, tożsamość* [W:] J. P. Hudzik, J. Mizińska, *Pamięć, miejsce, obecność. Współczesne refleksje nad kulturą i ich implikacje pedagogiczne*, Wyd. UMCS, Lublin 1997, s. 152.

Uczelnia jako Miejsce

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu rozpoczęła swoją działalność we wrześniu 2002 r., wchodząc w skład systemu szkolnictwa wyższego, co jednocześnie dało świadomość raciborskiemu społeczeństwu: jaką pozycję i rangę wnosi Szkoła do społecznego, kulturowego, edukacyjnego dziedzictwa miasta i regionu.

Niemniej jednak tradycja kształcenia w Miejsce (mam na myśli lokalizację jak i obiekt) sięga drugiej połowy lat czterdziestych minionego stulecia – kształcąc pedagogów jako Studium Nauczycielskie, Centrum Doskonalenia Nauczycieli, zamiejscowych oddziałów uczelni katowickich i opolskich, Kolegium Nauczycielskie.

Uczelnia, to Miejsce formowania się idei, organizowania dysput czy dyskursu – w tym społecznego, wynikających z otaczającej rzeczywistości. To miejsce kształcenia i kształtowania młodych pokoleń ale również z perspektywy kształcenia ustawicznego – doksztalcania dorosłych.

Uczelnia – to Miejsce kształtujące orientację na pracę, a więc swe oddziaływania koncentruje na rozwoju kreatywności, twórczości, samodzielności działania czy oryginalności w realizacji podejmowanych przez studentów aktywności. Oddziaływania te wynikają ze znaczenia wiedzy pragmatycznej i wymagań rynku pracy.

Uczelnia jako złożony system społeczno – kulturowy tak istotny dla określonej przestrzeni lokalnej jest instytucją – miejscem, które wraz z innymi instytucjami uczestniczy w przekazywaniu czy transmitowaniu wzorów kulturowych czy wartości zapewniających ich kontynuację oraz reprodukcję także w wymiarze lokalnym.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu od początku swego istnienia jest zorientowana na zewnątrz – na środowisko w którym działa i to jest jeden z jej istotnych atutów – docenianie roli powiązań relacyjnych: Miejsce – Człowiek i korzystanie z dorobku i doświadczenia Miejsca – jaką jest lokalna przestrzeń.

Jako instytucja, Uczelnia bezpośrednio wpływa na całokształt warunków w przestrzeni lokalnej – w której funkcjonuje, wpływając na atrakcyjność rezydencjalną przestrzeni, sprzyja wzrostowi poziomu kapitału ludzkiego i społecznego. Pełniąc swoje funkcje (i te zadane przez państwo i te założone) Szkoła podejmuje znacznie szerszą działalność – głównie z racji wspomnianych wcześniej relacji z otoczeniem społecznym i aktywizowania swoich działań w stronę jego oczekiwań oraz potrzeb miejscowego rynku pracy.

Ponadlokalność

Poszerzając kategorię pojęciową przestrzeni lokalnej, odniosę się jeszcze do innej konfiguracji pojęciowej, a mianowicie do Euroregionu Silesia (powołany on został w dniu 20 września 1998 r.), którego obszar wyznaczają gminy lokujące się po obu stronach geopolitycznej granicy państwa – Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskiej.

Przedmiotem działalności (statutowej) Euroregionu między innymi jest: wspieranie współpracy pomiędzy szkołami i młodzieżą po obu stronach granicy państwowej, współpraca na rzecz rozwoju kultury, edukacji i sportu w rejonie przygranicznym, co przejawia się również w trosce o dziedzictwo kulturowe obszaru, oraz wymiana doświadczeń i informacji w dziedzinie rynku pracy.

Region ten stał się więc przestrzenią, gdzie silnie powiązana ze sobą jest sfera nauki, sfera kultury, sfera rozwoju oraz sfera podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw.

Również i dla tej społecznej przestrzeni Uczelnia raciborska pełni znaczące funkcje zewnętrzne, które związane są głównie z promocją i pogłębianiem transgranicznej współpracy. W wyniku tego procesu tworzą się nowe wartości kulturowe (wzbogacające osobowości ludzkie o nieznaną wiedzę o sąsiadach, ich kulturę – w skład której możemy ująć tradycje, obrzędy, zwyczaje, ich przeszłość i teraźniejszość czy wspólną historię).

Jako przykład można podać szeroko zakrojoną – kompleksową i również systematyczną współpracę z Uniwersytetem Ostrawskim i Uniwersytetem w Opawie oraz Uniwersytetem w Preszowie w ramach wymiany doświadczeń kadry naukowo – dydaktycznej i instytucji edukacyjnych niższych szczebli, które od lat realizują wartościowe projekty edukacyjne, intensyfikujące proces dydaktyczno – wychowawczy tego typu placówek.

Szkoły (różnego typu) można określić jako głównego „aktora” współpracy transgranicznej, która przejawia się inspiracją oraz pomocą metodyczną w przygotowaniu i realizacji wspólnych działań transgranicznych, w tym projektów kulturalno-edukacyjnych, organizacją wykładów, seminariów w placówkach oświatowych jak również praktyki i kształcenia studentów na studiach czy to pierwszego bądź drugiego stopnia. Przedsięwzięcia te sprzyjają wzrostowi świadomości i zainteresowania problematyką euroregionu i współpracy transgranicznej.

Należy zwrócić uwagę na to, iż współpraca ta nie jest nastawiona wyłącznie na optymalizowanie edukacji regionalnej, ale i na promowanie szeroko dziś rozumianej edukacji międzykulturowej (a więc na powiązaniach elementów kultury rodzimej, lokalnej, regionalnej, narodowej, europejskiej oraz światowej).

Celem owej edukacji jest zatem – prócz kształtowania własnej tożsamości kulturowej uczących się, - kreacja postaw uniwersalistycznych, których istotą jest respektowanie kultury różnych grup i społeczności – nauka dialogu kulturowego, partnerstwa we współpracy, opanowanie kompetencji kooperacyjnych⁷.

Współpraca z instytucjami samorządowymi

Szkoła – jak każda uczelnia wyższa realizuje przede wszystkim statutowe zadania, które wynikają z przepisów Ustawy o szkolnictwie wyższym, jednak

⁷ Por. G. Kapica, M. Kapica, *Funkcjonowanie szkoły wyższej w środowisku lokalnym* [W:] red. L. Nowacka, E. Nycz, *Kulturowe uwarunkowania funkcjonowania uczelni wyższej w Raciborzu*. Wyd. Instytut Śląski, s. 22.

jak i pozostałe Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe podejmuje również wiele działań wykraczających poza sztywne ramy statutowe – i wynikających z różnych lokalnych powiązań oraz oczekiwań i potrzeb społecznych.

Szkoła wyższa - zwłaszcza jeśli jest jedyną taką placówką w danym mieście i regionie (jedyna PWSZ w województwie śląskim), obdarzona zostaje wieloma funkcjami odnoszącymi się do społeczności lokalnej. Uczelnia nie funkcjonuje w izolacji od otoczenia społecznego, przeciwnie, łączy ją z poszczególnymi elementami struktury społecznej wiele powiązań o charakterze dwustronnym. W przypadku istnienia harmonijnej wspólnoty lokalnej, Szkoła działa w różnorodny sposób w środowisku lokalnym, ono z kolei – za pośrednictwem poszczególnych ogniw i jednostek – podejmuje pewne przedsięwzięcia, które są przydatne uczelni.

PWSZ w Raciborzu stała się ważnym ośrodkiem kulturotwórczym współtworzącym – wraz z innymi instytucjami - lokalny kapitał społeczny niezbędny do właściwego funkcjonowania społeczności, chociaż w początkowej fazie istnienia Uczelni współpraca z instytucjami lokalnymi miała charakter nieformalny (oparty raczej na swego rodzaju wolontaryzmie) z biegiem czasu owe współdziałanie zinstytucjonalizowało się.

Począwszy od 2007 roku sformalizowano i skonkretyzowano trójstronne porozumienie o współpracy pomiędzy Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Raciborzu, Miastem Raciborzem i Powiatem Raciborskim.

Współpraca z samorządem – zarówno miastem jak i powiatem – powoduje, że strony wzajemnie współtworzą sprzyjający klimat dla podejmowanych działań na rzecz społeczności lokalnej. W ramach owej współpracy wspomniane podmioty starają się trafnie odczytywać sygnały płynące z otoczenia i definiować potrzeby „beneficjentów”, jednocześnie zabiegając o społeczną akceptację przedsięwzięć – których się podejmują. Zarówno Uczelnia, Miasto, jak i Gminy w realizacjach swoich zamysłów bazują na kapitale społeczno – kulturowym i nieustannie zabiegają o jego rozwój. Bowiem w sposób już bezpośredni można zaobserwować w życiu społecznym przesuwanie się i ulegające zatarciu cezury faz życia ludzkiego, a w związku z tym i emancypację ludzi, ponadto zjawisko detradycjonalizacji i upodobnienia się – można nawet powiedzieć homogenizację stylów życia w różnych grupach społecznych czy kategoriach wiekowych.

Stąd też i działanie i partycypacja Uczelni w funkcjonowaniu np. Uniwersytetu III wieku – który swoją siedzibę obecnie ma w murach Szkoły, jak i wspieranie działalności Uniwersytetu Dziecięcego poprzez: organizację specjalistycznych działań twórczych:

- dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych,
- promocję interesujących osobowości oraz ich dorobku,
- odkrywanie i kształtowanie talentów najmłodszego pokolenia,
- popularyzację kształcenia ustawicznego, rozwoju zainteresowań jak i poszerzenie wiedzy z różnych dziedzin życia i nauki.

Działania te podjęte w ramach porozumień znacząco oddziałują na szersze kręgi społeczności, umożliwiając prezentację dokonań zarówno jednostkowo instytucjonalnych jak przedsięwzięć realizowanych wspólnie.

Zakres i formy współdziałania objęte porozumieniem na przykład pomiędzy Państwową Wyższą Szkołą Zawodową a Raciborskim Centrum Kultury dotyczą możliwości realizacji praktyk przez studentów, współopiniowania działalności merytorycznej Centrum, uczestnictwo członków kół i zespołów Centrum w imprezach kulturalnych i społecznych – animowanych przez pracowników i studentów Uczelni. Organizacja wspólnych projektów i przedsięwzięć kulturalnych: wystawy, koncerty, spotkania autorskie, głównie z Instytutem Sztuki PWSZ. Informacje o inicjatywach podejmowanych publikowane są zarówno na łamach uczelnianego miesięcznika „Eunomia” jak i półroczniku Raciborskiego Centrum Kultury: „Almanach Prowincjonalny”⁸.

Instytut Studiów Edukacyjnych w działaniach na rzecz Uniwersytetu Dziecięcego promuje problematykę ściśle związaną z otaczającą rzeczywistością, nauką, naturą, środowiskiem przyrody, kulturą.

Przekaz wiedzy zawsze dostosowany jest do percepcji słuchaczy w odpowiedniej formie i treści – co niewątpliwie wpływa na zainteresowanie i uczestnictwo, dzięki temu Uniwersytet Dziecięcy ugruntowuje swoją pozycję w przestrzeni lokalnej.

Niektóre obszary współdziałania Uczelni z instytucjami zajmującymi „naszą” raciborską przestrzeń lokalną można odnieść do:

- działań związanych z kulturotwórczą rolą Uczelni: tutaj jako przykład można podać czynny udział studentów i pracowników Uczelni w zachowaniu i pomnażaniu kulturowego dziedzictwa regionu poprzez: organizacje warsztatów, wykładów i innych form poszerzania informacji obejmujących różne aspekty: nauka, sztuka, sport, kultura, media,
- wzbogacania treści życia Uczelni o wartości regionalne (plenery, wystawy twórczości, spotkania autorskie, festiwale, wydarzenia jubileuszowe – promujące walory przyrodnicze, sylwetki twórców, dorobek artystyczny czy naukowy, tradycje, obrzędy,
- modernizacji różnych obiektów (pomniki, skwery, parki) poprzez wdrażanie w życie projektów powstałych w wyniku konkursów adresowanych do studentów i kadry naukowo – dydaktycznej,
- działalności badawczej – prowadzonej na rzecz badania opinii społecznej w aspekcie aktywności kulturalnej oraz systematycznych już sondaży zlecanych przez instytucje (samorządowe), wyniki których są wskaźnikiem relacji jednostka – instytucja. W ramach tych działań studenci niewątpliwie nabywają umiejętności praktycznych w stawianiu diagnozy społecznej,
- działanie na rzecz ochrony środowiska tj. budzenie szacunku do przyrody a tym samym do drugiego człowieka poprzez organizowanie specjalistycznych plenerów (malarsko – fotograficznych) i warsztatów twórczych na terenie lokalnych i regionalnych obszarów przyrodniczych (Arboretum Bramy Morawskiej, Rezerwat Leśno – Stawowy „Łęczczok” oraz parki miejskie i pomniki przyrody),

⁸ Porozumienie zawarte pomiędzy Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Raciborzu a Raciborskim Centrum Kultury, Racibórz październik 2008 r.

- Uczelnia jest współorganizatorem ogólnopolskiego konkursu „Debiut naukowy – zrównoważony rozwój” (już umiędzynarodowionego). Uczestnictwo w projekcie coraz liczniejszej grupy studentów krajowych uczelni, studiów I-go i II-go stopnia jak i doktorantów umożliwia kierunek naukowej samorealizacji, a prezentowane koncepcje przyjmują swego rodzaju jakościowo nową formę świadomego – a przede wszystkim odpowiedzialnego życia,
- w zakres swoich działań Szkoła wyższa włączyła współpracę z lokalnymi przedsiębiorstwami (przy inicjatywie obustronnej), dzięki której studenci mogą powiązać wiedzę teoretyczną z praktyką na (przykładowo) poziomie nowoczesnego przemysłu oraz utwierdzać się w przekonaniu o celowości posiadania odpowiedniej wiedzy pozwalającej na efektywną pracę. Proces kształtowania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych wychodzi – poza zakres obowiązkowych praktyk studenckich, nie tylko kierunków technicznych ale i humanistycznych⁹. Tu warto podkreślić udział w opiniowaniu treści kształcenia przez pracodawców jak i sugestii co do oferty kształcenia,
- studenci (i wykładowcy) aktywnie włączają się w akcje organizowane przez Miasto – przykład może stanowić akcja „Lato” czy „Zima” w mieście - podczas której w formie zabawy uczestnicy pogłębiają zarówno wiedzę jak i różnego typu umiejętności,
- zaangażowanie studentów wolontariuszy w działania Fundacji dr Clown,
- uczestnictwo w akcji „Krew” studentów naszej Uczelni. Udział w tej cyklicznej akcji społecznej jest wyrazem świadomości i internalizacji takich postaw jak altruizm, bezinteresowność, solidarność społeczna – potwierdzona realnym działaniem,
- w ramach współpracy ze Starostwem Powiatowym w Raciborzu na Zamku Piastowskim organizowane są wystawy prac artystycznych zarówno studentów jak i wykładowców. Ponadto w ostatnich latach zorganizowano w tym ważnym dla mieszkańców miasta miejscu egzaminy dyplomowe studentów Instytutu Sztuki, co również wzbudziło zainteresowanie społeczności.

Szereg zasygnalizowanych w tekście działań Uczelni czy działań podejmowanych wspólnie z instytucjami naszego regionu jest realizowane przy aktywnej pracy członków Kół Naukowych.

Oddźwięk w społeczności znajdują przedsięwzięcia Kół z Instytutu Studiów Edukacyjnych – od organizacji „Asów z III klasy” po zjazd Kół Naukowych w tym i z poza regionu (Słowacji) czy Koła działającego w Instytucie Sztuki. Na kontinuum działalności tego Koła znajdują się zasygnalizowane w tekście działania czy orga-

⁹ Uczelnia zawarła porozumienia i aktywnie współpracuje z:

1. urzędami: 23,
2. oświatą: 35 placówek w mieście i regionie,
3. instytucjami: 64 placówki w mieście i regionie.

nizowane przedsięwzięcia, ale i zaznaczają się takie „perełki” jak warsztaty fotograficzne: fotografii klasycznej czy cyfrowej, warsztaty fotograficzne dla „Dzieci ulicy” (połączone z terapią psychopedagogiczną), comiesięczne (od 2008 r.) spotkania „Rozmowy o fotografii” z udziałem innych twórców, mediów a nawet ludzi „zagubionych” w rzeczywistości. Dzięki temu, że w trakcie tych działań akcentuje się traktowanie fotografii nie konsumpcyjnie, ale swego rodzaju wgląd „w siebie” – daje to niewymierne efekty społeczne – nawet jeśli są to efekty „mierzone” w mikroskali.

Współpracę omawianych Podmiotów (Uczelni i instytucji samorządowych, edukacyjnych) również - można odnieść do działań na rzecz propagowania sportu. Na tej niwie, dzięki zaangażowaniu i wsparciu (zarówno organizacyjnym jak i materialnym) odnotowujemy liczne – na przestrzeni czasu swego istnienia – i znaczne osiągnięcia, czego przykładem – w odniesieniu do kategorii wiekowych – mogą stanowić:

- Igrzyska Sportowe Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „Sport ku radości”, w których udział biorą nie tylko podopieczni raciborskich placówek ale i z obszaru województwa,
- Stypendia i nagrody sportowe medalistów za wybitne i znaczące osiągnięcia sportowe na arenie krajowej i międzynarodowej¹⁰.

Ponadto, z inicjatywy grupy studentów i absolwentów PWSZ powstało Raciborskie Stowarzyszenie Kulturalne współpracujące ze środowiskiem młodych twórców z miasta i okolicy w zakresie szeroko rozumianych działań kulturalnych – stanowiące organizacyjną platformę współpracy lokalnych artystów i animatorów – jak i swego rodzaju narzędzie ułatwiające realizację działań artystycznych i społecznych.

Działania Szkoły podejmowane z własnej inicjatywy jak i te podejmowane w ramach współdziałania wynikającego z porozumień i umów „nagłaśniane” są przez lokalne media – z którymi Uczelnia ściśle współpracuje. Dziennikarze mediów lokalnych jak i tych o zasięgu regionalnym, systematycznie informują o podejmowanych przedsięwzięciach mieszkańców regionu motywując do aktywnego uczestnictwa w promowanych imprezach. Warta podkreślenia jest również audycja prowadzona przez studentów i absolwentów poruszająca kwestie ważne dla Uczelni i środowiska.

¹⁰ **Piłka nożna:** Zawodniczki RTP Unia Racibórz, wielokrotne Mistrzyni Polski, uczestniczki 1/16 rozgrywek Ligi Mistrzyń w piłce nożnej kobiet,

Siatkówka: Mariusz Prudel – reprezentant Polski w siatkówce plażowej, Mistrz Europy do lat 23, wraz z Grzegorzem Fijałkiem zajął miejsca 5-8 na IO w Londynie; Drużyna KU AZS PWSZ Racibórz – wielokrotni Akademicki Mistrzowie Polski w siatkówce, brązowi medaliści Akademickich Mistrzostw Europy – Rijeka 2007; Grzegorz Łomacz, Paweł Rusek, Miłosz Zniszczoł – zawodnicy występujący obecnie w PlusLidze siatkówki, reprezentanci Polski,

Triathlon: Ewa Bugdoł – brązowa medalistka Mistrzostw Europy 2011, szóste miejsce na Mistrzostwach Świata 2012, III miejsce w klasyfikacji Pucharu Świata 2012, wielokrotna Mistrzyni Polski,

Zapasy: Kamil Błoński – reprezentant Polski, wielokrotny Mistrz Polski, brązowy medalista Akademickich Mistrzostw Świata 2012; Mateusz Wolny – reprezentant Polski, III Miejsce na Mistrzostwach Europy juniorów 2010, brązowy medalista Mistrzostw Polski w Zapasach; Dawid Ersetic – reprezentant Polski, srebrny medalista Mistrzostw Polski,

Pływanie: Agnieszka Ostrowska – srebrna medalistka Mistrzostw Polski, reprezentantka Polski w pływaniu, uczestniczka Mistrzostw Europy i Mistrzostw Świata,

Kulturystyka: Kamil Majek – Mistrz Europy, Mistrz Świata w kulturystyce.

Zamiast zakończenia

Opracowanie z założenia nie miało stanowić „kronikarstwa”¹¹ działań Uczelni, ale Uczelnia jako Miejsce funkcjonuje w przestrzeni – która „żyje”, ubogaca się i wzbogaca, a także nieustannie zmienia. Włączając się w organizowanie życia społecznego – jako istotny ośrodek kulturotwórczy w mieście i regionie – Szkoła wyższa kieruje swoje zadania w stronę identyfikacji z tym określonym Miejscem, dąży do wzmacniania więzi społecznych, sieci społecznych, współpracy, zaufania społecznego i integracji.

Społeczność dostrzega, że rozwój miasta jest możliwy w oparciu o kreatywne sektory - między innymi – edukację, a kilka tysięcy młodych ludzi – poprzez swoje inicjatywy wzbogaciło i nadal wzbogaca życie społeczne, kulturalne i gospodarcze miasta przyczyniające się do wzmacniania poczucia tożsamości lokalnej, a nawet można użyć stwierdzenia, że do „budowania” swego rodzaju *genius loci*, bo jak już niejednokrotnie w różnorodnych publikacjach podkreślono, że konkretna społeczność konstruuje i ożywia konkretne Miejsce.

Literatura:

1. Karwińska A., Wspólnoty. Społeczność lokalna. Grupy etniczne [W:] Odkrywanie Socjologii. Podręcznik dla ekonomistów, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.
2. Malikowski M., *Lokalność* [W:] *Encyklopedia Socjologii*, red. Z. Bokszański i in., tom 2., s. 134, Wyd. Oficyna Naukowa, Warszawa 1999
3. Mendel M., *Pedagogika miejsca i animacja na miejsca wrażliwe* [W:], *Pedagogika miejsca* red. M. Mendel, Wyd. Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP we Wrocławiu, Wrocław 2006, s. 23
4. Nowacka L., Nycz E., *Kulturowe uwarunkowania funkcjonowania uczelni wyższej w Raciborzu*

Czasopisma:

Eunomia – miesięczniki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu

Liczna znaków ze spacjami: 24 248

¹¹ Historię Uczelni jak i wszystkich znaczących dla niej wydarzeń można prześledzić w uczelnianym miesięczniku „EUNOMIA”, który przez sześć lat prezentuje wydarzenia inicjowane przez studentów i kadre naukowo – dydaktyczną poszczególnych instytutów.